

הרלון ב"ה שאומר לא תחמוד לבסוף שהוא סימן והסיון כשיש בחדש מדה זו של לא תחמוד. הוא הסימן שקיים כל העשרה הדברות וכשעובר על לא תחמוד. לריך להחזיר את עלמיו לראשון לאנכי ולא יהיה לך ומסתמא אינו מאמין באלמה בהנורא ב"ה ובהשגחתו ית' לזה הוא עובר על לא תחמוד כי זה שהוא דבוק באמונתו ית' אינו רואה שום דבר לעלמו וד"ל עכ"ל:

ואלה הם תלמידיו הצה"ק גדולי עולם הספורסמם וגם אשר היו בהיכל קדשו של רבינו הק' הסניד מולאטשוב. וצוקל"ה זי"ע הנודעים לנו:

- א) הה"ק ר' אברהם יהושע העשיל ממעוזבן (ס' אוהב ישראל ורזן דאורייתא)
- ב) הה"ק ר' אברהם מרדכי מפעטשוב (היכל הכרעה תנא)
- ג) הה"ק ר' אליעזר הלוי אבד"ק טארניגרד (נוטעס מגדים מזורע)
- ד) הה"ק ר' ארון ליב אבי הה"ק ר"מ מפרעמישלאן (סדר הדורות החדש)
- ה) הה"ק ר' בנימין מ"מ דק"ק זלאזין (ההבט דודים שיר השירים בפסוק הגידה לי)
- ו) הה"ק ר' חיים בעהמ"ס באר מים חיים (שם בכ"ה מקומות)
- ז) הה"ק ר' יעקב יצחק הלוי מלובלין (דברי אמת ויקרא וזאת זכרון לפ' וישלח. כותב עליו מורי והקדמם ס' אורח החיים לסדר במדבר מהס"ק מקאמארנא)
- ח) המגיד הקדוש ר' ישראל מקאזניץ הי' בהיכל קדשו (דעת משה לבנו ז"ל במדבר)
- ט) הה"ק ר' יוסף האבד"ק זמיגרד. (נתיב מלכות שציל אמונה שציל ג')
- י) הה"ק ר' יוסף בעהמ"ע גנוי יוסף עה"ת הי' בהיכל קדשו. (שם פ' אחרי)
- יא) הה"ק ר' מנחם מענדיל גולוסקא אבי הה"ק מראפשיץ (רמח"ם לופים אות ס')
- יב) הה"ק ר' מרדכי מנעסכו (רשפי אש). [וקבלתו מכבוד מחו' הה"ק ר' משה שליט"א מוועלינאו שבעלמו שמע מהס"ק מהר"י מנעסכו שאביו הה"ק מהר"ם זי"ע לא הי' לו רב אחר רק את רבינו הקדוש המגיד מולאטשוב. ורק פ"א הי' אלל רבינו הקדוש מליזענסק זי"ע זללה"ה]
- יג) הה"ק ר' משולם פייצוס הלוי מזבאריץ (ליקוטי יקרים)
- יד) הה"ק ר' משה מדאלינא בעהמ"ס דברי משה (שם) והוא הי' חותן הס"ק ר"י מראדוויל ז"ל.
- טו) הה"ק ר' לבי ליב מאליק (שה"ג החדש)
- טז) הה"ק ר' שלמה מקארלין (דברי שלום עה"ת בהקדמה)
- יז) הה"ק ר' אברהם חיים מולאטשוב הי' בהיכל קדשו (מזאור בספרו הק' אורח לחיים)

סיפורים נפלאים

הרב הקדוש רבינו יצחק מדראבהיטש זלוקה"ה זי"ע הי' לו ענין שתיקף שאמר בידך אפקיד יסן לו ואם אירע שלא יכול לישן הי' יודע שעשה איזה חטא ואינם רוצין לקבלו עד שיעשה תשובה ופ"א פשפש ולא מלא עד שבדק וחקר שהי' עומד במסיבת ללים שעשו לננות ממרן אלהי הבעש"ט והוא שחק ולא מיחה ותיקף עמד ממסתו וזוה לעגלן שלו שיאסר לו הרכב ונסע חיקף לק"ק מעוזבו לבקש מזמנו מוטו ומרן לא הכירו מעולם ולא הי' מכיר אותו שום אדם במעוזבו והלך הרב רבי יצחק לבית מדרשו של מרן להסתכל ועמד שם בזוית להסתכל ובעת קריאת התורה קרא אותו מרן מורה מוריו ר' יצחק זו ר' יוסף ואמר לו שלום עליכם מורי ורבי התלגן על הבעש"ט נוסע דרך כזה ובעש"ט מות.

מוחל בלב שלם. ראה כמה הגיע חנוכה של לשון הרע ואחרי חמיו חשמונו בנפשו וחי לאורך ימים: (ס' נחב מוסיף. לה"ק מקאמארגא. שכל היחוד שכל ר')

הח"ק החסיד ר' יצחק דראהיטשער זללה"ה. פ"א ה' חנוכה בדרך ובא בלילה בעיר גדול וה' מיחד יחוד א' וע' היחוד עשה טובה גדולה להשר של היער וע"ז ה' השר הג"ל הולך אותו לעיר מקום חפלו בהרף עין: (מבשר דק קרח) סיפורי לי מגיד אחת ששמונו מכבוד ה"ק המגיד בחדרי"ם זוק"ל שסיפר להם שבשעת בואו בפעם הראשון להרב דב"עש"ש זללה"ה. לזה לבדו ואמר חדמו שהאיש הזה הוא בן ה"ק מהר"ל מדראביטש. והגני האספר לכס אשר אביו של זה נחמו לו מן השמי' נשמה קטנה אשר כמעט אין בדור נשמה קטנה הערך כמוה והוא הגביה אותו למעלה החנא הקדוש רש"י ע"כ שמעתי והבנתי משר"ל (חדא"ר פכ"ה) שכל אדם מחייב לומר מחי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב. והנה לכאורה איך יקום האדם לזה הלא נשמות גבוהות כאלו הם מאלימות הקדוש ישנם נשמות קטנות מאוד ממלכות דמלכות דעשי' אבל לפי דברים הג"ל הוא מוכן שיש בזה האדם ע"י מעשיו להגבי' נשמתו עדי אין ערך והבן: *) (אגרא דפירקא אום כ"ע)

אביו של ה"ק ר' יצחק הג"ל ה' שמו ה"ק ר' יוסף ספראויליווער לעת זקנתו ראה ליסע אל ארץ הקדושה. ושמע אשר הרבינו דב"עש"ש זוקללה"ה ר"ה ג"כ ליסע אל ארץ הקדושה. נסע הרה"ק ר"י הג"ל אל הבעש"ט לבקש ממנו שיקח גם אותו לשם ורבינו הבעש"ט ה' ירא מעונש הקפדה שלו ולכן ה' מדחה אותו. והה"ק ר"י הג"ל הרגיש בזה ואמר לו אהם חסעו כמו מלכות ולא הצאו לשם ואני ניסע לשם כמו בעטלער ובעה"י אבוא לשם וכך ה' הבעש"ט נסע ונשבר בהפינה והוכרח לשבץ לביחו. והה"ק ר"י הג"ל יבש על שפת הים וספר בידו ולמד גם ונסעה מטרונותא אחת על הים וראתה מרחוק איש יושב על שפת הים ושלחה את עבדה לשאול אותו מי הוא זה ובא העבד ואמר זה הוא הרב ר"י הגקרא ספראויליווער ולמטה ליקח אותו על ההפינה והביאה אותו לאה"ק. ומג"כ שם ז"ע:

אשת ה"ק ר' יוסף ספראויליווער. אמו של ה"ק ר' יצחק מדראביטש היטה נקראת יענטע ד"א נביאה פ"א בשעה שהיטה מוכרת היטה אומרת קדושה ואמרה יען ששמעה קול המלאכים שאומרים קדוש ע"כ היא ג"כ אומרת קדוש:

(הערתקה ממכתב שהגביה מוכדו מחי ה"ק ר' משה שליט"א מועלעטאו בשם כבוד דודו (אחי אביו ה"ק ר' יצחק שלמה זללה"ה) ה"ק ר' מרדכי שליט"א מזיוועל וכוונס עוד בשם אביו ה"ק ר"י"ם מזיוועל ששמע מאיש נכד שסיפר בשם דודו ה"ק ר"י מיהפאלא אשר ע"כ דורות לא פסקה רוח הקדוש ממשפחת בית אבותם זללה"ה ז"ע):

*) א"ה ביומר יובנו הדברים עפ"י מש"כ בס' מגן אברהם (לה"ק המגיד מטרסק זוקללה"ה) להלולא דמר אביו ה"ק זוקללה"ה וז"ל אחת בזוה"ק (משפטים ד"ד ע"ב) ב"ג כד אחיליד יתבין ל' נפש. וזה יתבין ל' רוח. וזה יתבין ל' נשמה וזה יתבין ל' נביה ל' נשמה ונפש הוא מעשי' ורוח מליצה ונשמה מזריאה ונשמה לנשמה מאלימות. ואבי הק' וזה לנשמה לנשמה כי הוא זיכר כ"כ אח גופו עד שהגוף שלו ה' בבח' נשמה וא"כ ה' נשמתו בבחי' נשמה לנשמה מעולם האלימות עכ"ל ועי' לעיל בהפסד מען העמ מדרגת רבינו ה"ק רבי ר' סיכל זללה"ה ז"ע ועכ"י אמן:

בם' עבודת ישראל (אבות פ"ה י"ח) כ' ו"ל ויש ג"כ לדיקים המכירים כל חטאי החוטא בפניו כמעשה האר"י ז"ל שאמר לאדם א' כל העבירות שטעה והודה לו על כולם רק על א' לא הודה והעביר האר"י ז"ל ידו על פניו והליב לפניו העבירה עומה שטבר עלי'. וכמו כן יש בכל דור ודור. וכמו מעשה שה' אלל הה"מ מו"ה יחיאל מייכל זק"ל שאמר לו ג"כ עבירה שטבר עלי' בנגז' כל האותות והסימנים שה' בה. ומכ"ש בב"ר של מעלה שהקליפות והמקטריגים עלמם הנולדים מחטאיו מעידים ליום הדין איך לאותו חרפה איך לאותה בוסה. א"כ מוטב שישים אדם המסוה של בוסה על פניו וירא ויבוס מלפני מלך רם ונשא ולא יעבור על דבריו וישב בתשובה שלימה לפניו עכ"ל :

ובם' אמרי קדוש לה"ק מסטרעליסק וז"ל אמר שהלדיק ר"ר מייכל הי' לו נשמת חי ולכך לא הי' יכול לסבול איש הפוגם ברית :

ובם' תפארת שלמה מה"ק מראדאמסק בפ' דבריו וז"ל כמו שנודע המעשה מהבועש"ם זי"ע שפ"א הפעיר מאוד באחד מגדולי תלמידיו הוא הלה"ק ר' מייכל ז"ל אשר בני העיר מאתח הערים התקבצו הפעירו מאוד מהבועש"ט על ככה לומר לו לקבל הרבנות ולא ראה בשום אופן עד שקעם עליו הבועש"ט ואמר לו אם לא תשמע לדברי אלה הנס חדש כי אצדת עולמך בזה ובזה והשיב לו אף אם יח' נאדר ח"ו משני עולמים מ"מ לא אקבל שררות הרבנות עלי אשר לא נכון לי אז ענהו הבועש"ט בשמחה ברוך אתה לה' ובכרך טעמך וכאי חלקך בג"ע כאשר לא התנשא רוחך ולבך על כל דברי אלה כי אנכי אך לנשותך באתי לדעת את אשר בלבבך להטיבך באחריתך עכ"ל :

ובם' נחיד מלוחך בהקדמה וז"ל וכן התנהג רבינו הק' מוה"ר יחיאל מייכל מזלצמשוב שה' מלבושיו מלבושי מלכות והכנת סעודתו בכל יום כסעודת המלך ולא נכנסה אלא ראות עיניו ואמר עליו רבינו הק' מוה"ר אלימלך כשהוא לובש המלבוש לתפלה ומחבר הקדשים של לבוש ממשיך שפע למעלה לשמיים אלה כחות מלאכים והוא חיותם והי' לריך שמירה בכל עת שלא ילא נפשו מגדול אור הדבקות עכ"ל :

ובם' ה"ל שגיל אמונה שגיל ג'. וז"ל כמו שאירע לכן הקדוש של רבינו הקדוש המגיד מו"ה יחיאל מייכל זללה"ה ושמו הה"ס מוה"ר יוסף מיימפלל זללה"ה. פ"א חגיגה ואיתנה ועלה למעלה וטבולו אותו בנהר דינור. והמעשה אריך ונפלא, ופ"א חלה ונטה למות ואיניגד ואיתנה והוא הי' דרכו להתפלל מאד בכוונה ובפרט תפלת ערבית ויהי מקפיד על מי שאינו מתפלל מערבי בכוונה עומה וכך אמר עליו אביו הקדוש יוסף בני יכול להתפלל ובעת חליו ראה ששוקלין כל זכויותיו והביאו כל התפלות שהתפלל מקטניתו ועד אותו השעה לא נעדר אחת מהם וראה שבא מלך אחד טורא ואמר מה זה אלו התפלות ונפח בסם וברוח שפסיו נתפזרו ולא נשאר אלא הי"א אחת מאירה באור לח יחיא הי' עומד לפני ה"ב"ל של מעלה. ידיו מרתתין ובאותו היום נסתלק אביו הקדוש כי פהחיס בסעודה שלשית נסתלק בעת הלכו אנה ואנה בדבקות נפלא בחדר שלו ואמר ביה"א רצון אסתלק משה כי לערך שני שנים קודם פטירתו הי' לריבין לשמור אותו שלא ילא נשמתו מרוב דבקות בוראו כ"היה דרכו לילך אנה ואנה עד שפניו הי' בוערות כמראה הלפידים ופ"א אמר הגאון הק' מוה"ר יוסף מזמיגראד. תלמידו של אחיו הלדיק מורי וחמי מוה"ר אברהם מרדכי ראה אחי הא"ץ עקביים של רבינו הק' עומדין בג"ע העליון והי' לריך שמירה יחירה והי' דרכו לאכול סעודה שלשית בחדרו מיוחד עם איזה מבניו ואח"כ הי' הולך לבית מדרשו לומר תורה ושירות עד שגמר הסעודה שם ובעת הזאת לא הי' שום אדם שם והי' רץ בחדרו אנה ואנה ואמר ביה"א רצון אסתלק משה עד שראתה בתו הלדיקת ורלמה ואמרה לאחיה הלדיק ר' צחק ז"ל וכן לחרוד ותפסו לבלבל

לבלבל אותו ולהורידו וגפל על שכמו ואמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד . ויחסה
בשמו הק' ור' יוסף בנו ה' למעלה עד יום הראשון לבקר ובעת שה' עומד לפני הכ"ד
שלמעלה שמע כרוז בילכו הלדיקים לקבל פני הרב הק' רבי מיכל מולאטשוב . שבא
לכאן והלכו ובחוסה הלך מרן הק' נר ישראל רוח אשנו הרב ישראל בן אליעזר .
רבו ורואה אותו עומד לפני הכ"ד . ואמר לו יוסף בני מה לך בבאן וסיפר לו כל הטען
והלך מרן לפני הכ"ד . ואמר להם מה לכם עם רבי יוסף חביבי האתם אומרים שאין
הפלתו זכה . אני אומר לו שיתכלל בבאן תפלת שחרית ואתם תראו היאך תפלתו היא
בלב שלם ואתם וקרא אותו ואמר לו התפלל בני בבאן לפני יונר כל וישע לך והתחיל
להתפלל . ומחוך גודל כונת התפלה . התחיל למטה הנוף להוצע ובתפלה זאת העלה
כל התפלות להיותן מאירים ובהירים ואיתער ונתרפא מחליו . ובאה אליו אמו ואחותו
ואמר אליהם למה אין אתם מפשיטים הקשטים מעליכם הרי אבינו נשתלק לכן ישקול
אדם מאוד דעתו שיהי' כל כונתו ועשיותיו לשמים בלב אמת כי בפעם אחת העלה
כל התפלות ויחזק עלמו מאוד אחר כל הפרישות מהקדושה . שיבדוק עלמו הדק היטב .
אם אין בו שיץ דרך אחרה או כונת אחרות זרות אף דקה מן הדקה . ויהי' נפשו
נמוכה שפלה משורב בפשטות עם כל ישראל ועושה כל מעשיו לשם אל עולם ולא יהי'
בו חכמות ושכליות זרות ודרכים רחוקים כי כל דרכיו בפלס ישקול אף כל טענה
אף כל דבור קטן ויחפלו ויהי' עובד במדרגה שהוא אף קטנה מן הקטנה יהי' עובד כפי
יכולתו ולא יחפז דוקא לעלות מדרגות כי הם יבואו ממילא לתמים במעשיו וטוב לו בזה
עכ"ל :

שבעות ממחזתי הרב המפורסם מהר"י ז"ל מזכרונא שפ"א נכנס א' אלל זקנו הקדוש
והעמוד מו"ה יחיאל מיכל מולאטשוב . קודם התפלה ואמר לו הרב הג"ל
איך האלט שוין את שם וכו' . כי מקודם ה' מכוון ומיתד היחודים של כל התפלה ואח"כ
ה' הומר הידות . (דברי שלום לך מהה"ז ר' שלום שליט"א מקאדינאוי) :

הד"ק ר"מ מולאטשוב זוקללה"ה ה' מעביר הסידרא בס"ת ובנו הרה"ק ר' משה
מיווהעל ה' אומר לו התרגום מחומש . ובא לפניו איש גדול ומפורסם מו"ה
ר' יודיל מפאטיק ז"ל ואמר לו הרה"ק ר"מ יודיל אחה הולך בשק על בשרך ואם
לא היית קפדן לא ה' לריך לך וכשאתה קפדן לא יועיל לך . ור' יודיל ה'
אגלו בהסתר הלבישה הב' . ואח"כ שאל אותו היכן לנח צליל שלום והשיב לו מפני
מה אין חסם בואלים אותי על ליל חמש . והשיב לו מסתמא אני לריך לנעת ליל שלום
והשיב לו ר' יודיל שלן בפאדאן והשיב הרה"ק ר"מ זללה"ה פאדאן רחוק ממני ששה
פרסאות , ואני יכול להבדיל רוח נבילות וטריפות אשר שם וחידוש לי על ר' שמואל שלי
שהיה רב שם ואינו מרגיש מזה . תבע להם והעבה חקירה ודרישה מזה . וכסע ר' יודיל
לשם ועשה חקירה ודרישה ע"ה הרב והנחומים וגזעודע הדבר אשר המשרתים עשו יד
לשחוט בעלמם טופות ולקח לענמם סכר שחיפה : (מכתב מהה"ק ר' מרדכי שליט"א
מזוהעל הג"ל)

חותנו של הרה"ק רבינו ר' יחיאל מיכל ז"ל מולאטשוב שמו ר' משה ז"ל וה' דר בכפר
סמוך לעיר שדה לבן ופתחאום בא הרה"ק המוכיח ר"מ מדראהביטש להרב הגדול ר'
אבאלי ז"ל שה' רב בק"ק הג"ל ונכסו לכפר הג"ל ועשה שידוך עם בת ר' משה הג"ל
עבור בנו הרה"ק ר"מ . וקבע זמן האשואין אחר שנים עשר חודש . ובא לזמן המונבל
לעשות החתונה ור"מ הג"ל עוד לא היכן את הגדן לכן נתן ביעבוד עבור הגדן המכומת
והכלים שהי' לו וויין הויז . והה"ק ר' יצחק ז"ל אמר למחר ר"מ הג"ל אשר בנו הה"ק
ר"מ

ר"מ אורו זורח מסוף עולם ועד סופו. לכן יתן לו דירה מיוחדת להסתודדת. פ"א ראש ה"ה"ק ר"מ את ז' הרבנית רעביל בוכת ושאל אותה מה אהה בוכת והשיבה שאבותי' בנער שמה ימכור סכלים הג"ל. ולא יפי' לסם ממה להספרנס והבטיות לה שמואל השיעבוד פנ"ל והה"ק ר"מ ישב בבית ההסתודדת ולא ילא לביתו רק משבת לשבת חו' הרבנית הית' עמה כיכ שלא הי' לה מנעלים על רגלה והלכה באנפלאות שעשתה בעלמה ומה שהיתה משתכרת לפעמים היתה מציאה לבעלה הה"ק זוקלל"ס: (מכתב מהרב הג"ל שליט"א)

הה"ק ר' יוסף זולללה"ה מיאמפאלא בנו של הה"ק רבינו ר"מ ז"ל. בא למעורטס וחמר ית ככאן ספר תורה חסר פסוק א'. לימים הי' שם אחיו הה"ק ר' משה מזיווהטל זולללה"ה והי' מעביר ססידרא בס"ס. ובנו הה"ק ר' יחיאל מובל זולללה"ה מזיווהטל הי' אומר לו הסרגוס ומלאו שם הטעות בפי' דברי' שהי' חסר מזרד עד זרד: (מכתב מהרב ז"ל)

בשד"ג החדש מערי גדולים מערכה פ'. אות כ"ב. נמלא העתק מכתב מהה"ק בעל הפלאה שרי' להס"ג ר' טעבלי מליסא ז"ל שיכתוב להגה"ל ר' יוסף מפזנא ז"ל שיבקש מחותנו הגה"ק בעל נודע ביהודא ז"ל שאל ינער להס"ק מו"ה יחיאל מביב ז"ל מולאטשוב. ח"ל כי אחי הגאון הסידר מו"ה שמעלקי ז"ל מניקלשבורג סעיד עליו שכל כוונתו לש"ס לכן אל יבטל אותו לדיק מעבודתו עכ"ל:

הרב"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא זקללה"ה. אמר בזה"ל כי רבו הקדוש רבינו ר' יחיאל מביב מולאטשוב. הי' יסן לא' משני פנים בביתו הרוטניוים ואופני הקדוש או בעת אשר ברטנו הי' לעלות לרקיע או בעת אשר הקריאה אל הרקיע היתה קול לו קול אליו. ואמר הה"ל הג"ל כי עפ"י מוכן מאמר הירושלמי מובא בש"ע אר"ס כי חקפ"ג בטו"ז שם מאן דדמיך בריש שחא דמיך מזליה וכל הישב בטל כישן דמי ודייק בזה הה"ל הג"ל על יתור מלת דמיך. והי' די באומרו יושב בטל כישן ולשחוק מיניה וביאר בזה ע"פ דרכו בקדוש כי ישנו באכילה ושינה ג' מדריגות ואלו הן עיקר ותוספות ומותרות עיקר כמו השינה של רבינו ר' יחיאל מביב ז"ל תוספת הוי כמו שאנו יושנים כמבואר בש"ע אר"ס כי רל"א להבדות את גופו לעבודת הבורא ושינת הרשעים לביתם הוי מאתרים על היין בנשף בערב יום. ולואת אמר יושב בטל כישן דמי דהוי אמינא דתוספת השינה נחשב שינתם (כי אולי ישובו בתשובה כמאמר ז"ל בש"ס דקידושין (דמ"ט ע"ב) המקדש את האשה ע"מ שהוא לדיק גמור ונמלא שהוא רשע גמור קידושין קידושין שמה הרבה תשובה בלבו. יעו"ש וא"כ בשינתו יבירא את גופו לתשובה ומע"ט) ולואת קמ"ל דאינו דומה כלל לזה רק מהחלוקה הג' נחשב היושב בטל עכ"ל ודפח"ס: (ס' ריזן דאורייתא)

סיפר מרן הה"ק ר' יצחק מנעסכיז שאביו הג' מהר"ם זוקללה"ה זי"ע בהיותו לפני הרב המגיד רבו ר' מביב מולאטשוב. בא אז לפני הר"ם איש מכובד שהי' צריך ליתן לו נדבה. ואמר הר"ם להנעסכיז ליתן לו, ונתן לו ואח"כ בא איש פשוט לקבל נדבה, ועמד הר"ם בעלמו ונתן לו. ושאלוהו הנעסכיז ע"י והשיבו הר"ם כי הגם ע"י לדיק נעשה יחוד קדוש. ולכן בתת לאיש הגון נקבל יותר לעשות היחוד. ובתת לאיש פשוט כבד יותר לעשות היחוד. ולכן הולרך לעשותו בעלמו: (ס' זכרון טוב) ובנושם אלימלך פקודי ח"ל הגה גדולה מעשה הלדיקה כידוע שיש שני מדות לדיק ולדק וע"י הלדיק המקבל את הלדיקה הוא מעלה את סה' אחרוני' שהוא אמתו בגלותו למדת לזק ונפשה לזק. ואז העולם מלא ושבט כל טוב שפע ובכרה רממים וימים ובני

ובני ומוזי ושלום עד אין קץ וחללי הנשפט ע"י הדיק המקבל את הדיק' וע"י הולכה
השפעה לכל העולם לכל אחד ואחד די מחסוריה והטרכותו. יע"ש שמאריך בזה שיש
ג' מיני לדיקים :

בזכרון טוב בעיני חפלה ז"ל ש"ק פ' עקב חר"ז סיפר הרה"ק מהר"י מנעסכין זוקללה"ה
שהרה"ק ר' מיכל זלה"ה מולאטשוב שאלוהו החלמדים טעם על חפלוהו לאחר
שעת הפלח כל ישראל. ואמר שכמו שמינו בשבת דן כה' נובע בחסדוהו ומאסף לכל
המחנות פירוש שה' מגביה כל החבירות שנאבדו מכל הנושעים לפניו. היינו שהיו
מגביהים ומעלים כל התפלות של ישראל שהיה בלא דו"ר. וכן חגי ג"כ מאסף לכל התפלות
שמחפלים בני ישראל בלי כוונה הראוי. והם בחי' אבדים. וחי מחספס ומחזירם
לבעליהם פי' לשורשם. וסיים מרן הוא ה' כמו יכה לומר כן. אבל חן מה נענין :

בזכרון טוב חלק ג'. הביא מעשה מענין הסגת גבול והעתיק מכתב מרבינו הק' המגיד
ממעזריטש. שבי' ח"ל וכן תקף גזירתי כו' יקוב הדין את ההר ביניכם בדיני
ישראל כדוה"ק להעמיד הדם על חילה כי ידוע הוא כל המביא דין ישראל כו' הוא מחלל
כו'. ואין לך עביר גדולה מזו. בזן כלך מדרך זו. ושומע לדברי יכון בטח ושחן
עד ביאתיך ואומר שלום מא"ה ומינאי דוב ב"מ אברהם זלה"ה. מ"מ דע"ק מעזריטש
גדול וק"ק קארעץ: ואח"י העתיק שם עוד מכתב הפסק הלז וכו' הק' יחיאל מיכל
בהרב המנוח מ' יחזק ז"ל מ"מ דק"ק זלוצטשוב. עוד העתיק מכתב הנה מדי עברי פה
ק"ק ראונאג וכו' למראה עיני כו' מכבוד הרב אח"מ הרב המפורסם המנוח מו"ה יחיאל מיכל
מ"מ דק"ק זלוצטשוב וכו' מכבוד הרב החסיד המפוי מופ"ה כש"ת המנוח מו"ה דובער
מ"מ דק"ק מעזריטש כו' ואגידה ואדברה נא שלום ואבקהה מאת כבוד אחי וריעי גדולי
הדור מפוי' בדורנו להיות פי מליץ ישר בכדי להחזיק הדם על חולה וכו' ע"כ ימחלו על
כבודם הרמה ונשאה. שגם המה יבואו על הגלוי ועל החשוב ובמכתב אזהרותי וכו' הק'
מרדכי בהרב המנוח המפוי מו"ה יחיאל מיכל זלה"ה. עוד מכתב. גם דעתי מסכמת
וכו' אשר גבול ראשונים ואומדן גברא אחוקתי וכו' הק' משה בהרב המנוח המפורסם
מו"ה יחיאל מיכל זללה"ה :

עוד שם (במאמר סיום בטוב) וז"ל כאשר נשמע בעולם פרוסו מופתי הנעסכין וכל
באי עולם חרדו מעוזי נפלאותיו. וישמעו מזה בני רבו המגיד מולאטשוב זוקללה"ה.
והמה חמשה ארזי הלבנון הידועי לכל. וזכרתי (בשה"ג החדש מער' גדולי' אות י' סימן
קל"ב) זי"ע ויתוועדו אל מקום אחד מהם להצבון חודות הנעסכין ומהות נפלאותיו אם
יש לחוש ח"י לזה. והנעסכין זללה"ה הרגיש מזה ברוה"ק. ובא גם הוא לשם. ויראו
כי קדוש הוא והכירו בו ויחבבוהו כראוי וס' ה' שולחן מאבדים הולאטשוב זוקללה"ה.
ויאמר הנעסכין הלא חילו ה' אללי שולחן רבי אביכם זוקללה"ה הייתי גורד וזה ממנו.
ויקח בכין ויגרור וזה מהשולחן לעיניהם עכ"ל חגי הכותש שמעתי מאיש מהמין מאוד
מנכרי רבינו הנה"ק בעלי חידושי' הרי"מ ז"ל ששמע בעלמו מוקינו הנה"ק הנ"ל שאמר
בשם הנה"ק ר"מ מנעסכין זללה"ה שהח' את המה בהכלי ששחה בו טייא רבו רבינו
הקדוש המגיד רי"מ זוקללה"ה מולאטשוב :

ובם' מאור ושמש (רמזי ה' דרכות) וז"ל שמעתי מהנה"ק האבד"ק נעסכין זוקל"ל שעי'
האמונה יוכל האדם להחיות מחיה ולהפוך כסף לזכב ולשנות כל דרכי הטבע.
וגם מי שיש לו אמונה האמתיות איני מחירא משום דבר ולא וייקנו שום דבר ואמונה הוא
לשון אמן כמו ואהי' אללו אמן שהוא לשון המשכה שעי' האמונה האדם ממשיך עליו
נועם אור אלהותו יתברך עכ"ל :

ובכן יהי' שנהיה אנחנו חרענו ח"ו לאמונה שלימה לדיק בחמינתו יחי' : בהקדמת עלי עדן על משניות סדר זרעים להר"ק מקאמארא כ' ח"ל אבל הלאומד תורה שלא לשמה לקנטר ולהתנאות ואין בו תיך ועל זה לא יעבור שום דבר נסיון כי חיותו שמקבל הוא מקליפות גנה זה נעשה לו התורה כס המות ומוח לו שנהפכה לו וכו' ואמר הקדוש הרב מוה"ר ביכל מולאטשוב לתלמידיו הראיתם את זה לא יזכה לעולם להזרת כהלכה אלא להפוך דברי אלהים חיים ויאמר על אסור מותר ועל מותר אסור על שלומד תורה כדואג משפה ולחון וכך הוה וכשבא אללו הגאון בעל פרי מגדים כיבד אותו ביותר . ואמר לו שהכריתו בדיקע שיזכר לקבוע הלכה כמומו על שלומד בטהרה לשם אל עולם :

כוונת המקוה ממרן רבינו הבעל שם טוב וצללה"ה

לשמור שבת בחלבתו ובכל פרטיו וסימך חשב אנוש עד דכא חש"ב אוחיות שצ"ח אנוש היינו עובד ע"ז כחגוש מוחלין לו . וזריך האדם להכין א"ע לקבל בקדושה ומהרה את יום השבת . ע"כ לריך שיטבול במקוה בכל עש"ק וקודם לזה לריך לשבור לבי בקרבנו . ולקבל עליו עול מלכות שמים . ולעבור פשעיו וכל חטאיו ולמאוס עלמו מרוב פשעיו . ומעטה מוכן לעבור ה' בזהבה חס"ד ויראה גבורה . בכדי שיוכל הקב"ה להתפאר בתפארת חפארת' בו וזהו ישראל אשר בך תפארת . וימסור עלמו על קדושת שמו הקדוש . ועי' יגולו בצ"ח הסט"א בבטחונם בהש"ת . שישיב את נדחו . ולריך להודות דו"ר לו שגילל ממולות ים . ואז הוא נכלל בכלל לדיק יסו"ר עולם . ועי' נתגדל ויזכר כבוד מלכותו מלכות' שם שמים לעד ולדור דורים ויכנס אח"י למקוה ויכוין בסימון במקוה כי שם ארנ"י ומלכות הוא סוד הדיבור . ושם הו"ה הוא ז"א סוד הקול ושם אדח"ה סוד המחשבה . ובמקוה הגג של המקוה נגד שם אדח"ה . וד' רוחות של המקוה נגד ה' אוחיות של הו"ה ב"ה . וקרקע המקוה נגד שם ארנ"י וג' שמות אלו בגימטרי' יב"ק הוא ר"ת יחוד 'ברכה' קדושה . ויכוין לבו לבקש מאת הקב"ה שיכנס לקבל הקדושה והטהרה למחשבתו ולקולו ולדיבורו . ואם יכוין כוונת הג"ל אף אם שבע יפול הלריך ארלה יקום . אף אם ירד שבע מעלות אחורית ירפאהו ה' ויכרות עמו ברית חדשה , אשר לא תופר ואז יאיר על גשמתו קומ"ה הרוחניות . אוחיות מקו"ה ויאמר פסוק 'מקוה' ישראל יהי' מושיע בעת לרה ויכוין הר"ת מ"י י"ס . ע"כ מלאתי עכ"ל . (העמקה מה' דברי שמואל להגה"ק ר"ר שמעלק ז"ל מתיקלשפורג)

כוונת המקוה מהר"ק אדמו"ר מנחם נחום וצללה"ה מטשאאנביל

בהבנסו למקוה ויכוין שוכנס לעלמא דחירות שאין שצירה שולט שם ויפשוט מעליו (בגדי חול) הכגדים של חול שהם מסתרא דחול כי כשבאים לעלמא דחירות חפ"י עבד יולא לחירות והכל מתבטל ויכוין ולמקוה המים קרא ימים ר"ת גימטריא הו"ה אלהים כמבואר בכוונות שהקטנות שהוא קטנות השכל הנק' מוחין דאלהים שהוא הנובע שהוא מוצת העולמות וימתקו ויהעלו לגדלות השכל מוחין דהו"ה כי כל השכלים שנפלו בקטנות יתעלו למעלה אל מקום מקוה המים . ששם נקיים ומתחברים ומתעלים כל השכלים וזהו ולמקוה המים קרא ימים מקום שמתאסף השכל' קרא ימים' מים הם עשרה שכלים המתאספים ומתאחדים ואז אקרא אלהים ליצנה ארץ מה דהוית יצנה דלא עבד פירין יהי' ארץ דעבד פירין ואינן וכל אלהים הנרמזין בזה הפסוק דידין דאלפין דהו"ה

דהיה"ן ופשוטון כמבואר בפע"ח הס הנמתקין כאמור שהוא ד' אלהים דקטנות מוחין וע"י השכל שהוא משה גדלות השכל שהוא חכמה ע"י הכנסו למקוה מקוה המים ונעשה ק"ן לחכמה הנקרא אלק מלשון ואאלפך חכמה והוא בחינת קנא ק"ן א'. וישרה בו החכמה וכשישמה מנחל ההמשכה ירים ראש הס המוחין כי זהו מוצר חסד לאלפים הס בחינת אלפין דאלהים שממוחקין ע"י החסד עליון הוי' גדלות וכשנכנס בה וכורע למטה וכנסם במים שמכסים אותו הוא מתעלם בה כעובר צבטן המלאה בחינות קטנות וכששואה שם ובא למדריגת התפשטות מגשמיית ובא לבחי' ק"ו מ"ה שהוא התיקון ובחי' המקוה ב סתומה מד' רוחות מס רבבא מלמרבא המשרה כל ישלות שום שצירה ובחי' השכל נקרא י המחלבש נק' מים מים י וחא"כ יטבול לד' רוחות עכ"מ בהעמקה : (העמקה מס' ישמח לב על אגדות הס"ס מרבינו הק' מופ"ה מטענא נאביל דפוס לעמבערג שנת תר"ט :

ובס' סידורו של שנת (שורש א ענף ג' אות ו') וז"ל הקדוש מוהרצ"ו (בפע"ח שם) כ' ולריך לטבול ב' טבילות א' לפשוט בגדי חול מעליו . ואחד להמשיך עליו חוספת שבת . ובאופן שיהי' מעשיו אחר כוונת הלז פ' שקודם יתן אל לבו ומחשבתו . לשב בחשוכה שלימה לפני בוראו . כדי שיוכל לפשוט ולהסיר מעליו בגדי חול ע"י הבושה והתשובה כנאמר למלע . ואז יוכל לגרש מאתו הסגורא אחרת השורה עליו . כי הנה היא מתגרשת ומסתלקת ע"י בחינת המים כידוע שזו היא טבילת הזבה והנדה לגרש מעלי' כח הס"א שורה עלי' בימי נדחה . כי דרך הירע והעומאם לשירות במקום הטוב והמאום לכן צעם נדחה שורה עלי' הס"א . וע"י הטבילה צמי המקוה מימי החסד חתגרש מאתה ותסתלק ולכן לריבה שתבוא כולה במים ולא יהי' עליה שום דבר חולץ . צעם מקום בצורה ובשערה כדי שתטהר מכל וכל בכל גופה . מקום שמוגשין המים . ובאין שמה . כן לריך אדם צעם"ה בטבילה אחת להעביר כל הס"א מעליו . וכן הוא (צוה"ק ויקהל ר"ד ע"א) כד עאל"ש בבא אלפריכו"י . אילין ענינא לאסחאה גרמייהו . (פירוש לבס' עלמס) . משמושא דחול' מא' טעמא : בני דבמ' אסחאה אסחאה אסחאה וסחאה וסחאה על עלמא . וכד בעי בר נש לנפקא מן האי רוחא ולתלף א' ברוחא אחרת קדישא עלאה . בעי לאסחאה גרמייה למשריה עלי' ההוא רוחא עלאה קדישא ע"כ . ועל כרחק באה הטבילה השנייה למשך עליו קדושת שבת מאחר שדעתו כיוון לנקות ולזכך מקום שחולל לשירותו בו הקדושה . אבל לא יועיל לו לעשות מעשה קוץ לטבול ולכוין במחשבתו להשליך ואיך משליך כלום . ושמו וטופו קבוע בלבו וכמסמרות נטושות במחשבתו ולבבו ודאי שאי' חועלת בעשייתו לבד ולא מגרש וממילא לא מקדש עכ"ל :

ובס' כש"ט וז"ל אמרו על רבינו הבע"ש"ט ע"ה : וזכה לכל הארס והמדריגות שהי' לו הכל מחמת המקוואות שהי' חמיד בטבילות . ומקוואות יותר בתמידות טוב יותר מהתענית שהתענית מחליש הגוף מעבודת השם ועוד יותר טוב שהכח שהוא מניח בתענית יתן הכח ההוא בלימוד התורה ותפלה שיחפול בכל כח וכוונתו וזכה יבוא למדריגה :

ובס' אור לשמים (פ' בהר) וז"ל כאשר שמעתי בשם רבינו האלהי מו"ה אילמלך זללה"ה שטע"ק הוא בחי' עיוה"כ :

ובס' עץ הדעת טוב (ברמזים לשיר השירים) וז"ל וראה אחי עשעתי מרצוני כי אף אם אדם הולך למקוה לקבל קדושה ב"כ רצוני רשאי לבוין שיקבל קדושה בשבילו שרולה שיחקש ויטהר כי זה הוי' ג"כ לגרמי' אף הכוונה במקוה נראה ע"ד למ"ש לעיל כי אם יודמן חלילה שהילך חלוש אז מוחין החלב ל כלב חלילה גלל כן מוכרח האדם לטהר א"ע כדי לעשות נחת רוח לקונו במה שיוכל לקבל שפעו כי דרכו הוא להטיב ואינו לריך לגנות

לגלות דברים כאלו כי לכל אחד ואחד איכא השגה בפ"ע במה שילמדו אותו ה' אם ילך בתמים כי לא ימנע הטוב להולכי בתמים וזה חדשים לבקרים כי בכל יום ויום לריך האדם לחדש במזות האריך לעבוד את בוראו כמו שהוא כביכול מחדש בכל יום מעשה בראשית וזה בכל יום יח' בעיניך כחדשים אבל מי שמבקש הכל על טעמו מקוננת פשיונה נחנני בירי לא אוכל קום כמ"ס האר"ל עכ"ל :

ובספר עמרת לבי על הזוה"ק מהגה"ק מופ"ה רבינו לבי הירש מוידעטשוב זללה"ה האריך בענין כוונת מקוה בפ' וארא ובספרו פרי קודש הלולים הוסיף עוד רבינו המחבר לדבר מזה וכ' ח"ל קבלנו מפי רבותינו בשם הבעש"ט אשר פני' וגדלות לא יזיק לכוונת המקוה אחר שהמעשה גורמת בעלמה טהרה וכן הדיון בדקדק . ע"כ והאריך שם מאוד בזה וסיים אבל עכ"פ לריך לכיוון שם טהרה לשם תשובה כי בל"ז המעשה במלה וכו' , והאריך וסיים וכשאין ממשיך בכוונה שהיא הנשמה המלוה הוא כחלל שאין בו חיות והאריך וסיים ואז בודאי אם בא לטהר ונכנס למקוה לשום טהרה הגם שיבוא לו איזה פני' וגדלות ח"ו ר"ל זה אינו מוסיף וכו' אבל מי שלא נכנס כלל או שלא בא לטהר כלל רק לשום יוסרה בעלמא המעשה כזה הוא כחלל ממה מעולם השבירה ר"ל יעו"ש :

ובס' בית אהרן בלקוטים ח"ל בשם לדיקים מקוה בפ"ט איז כדאי לו גיין חזין מאל זוא פים ומקוה בשבת בבוקר וואלט כדאי גיוועזען גיין דרייא מייל אם ס' מוסר עכ"ל : לז טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חוש בקרבי :

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד